

[Ellinger.]

September 1929 i Genève, fordi det var saa geléagtigt, at der egentlig ikke er noget at sige til det; det er nogle Ord, der kan fortolkes, paa hvilken som helst Maade man egentlig ønsker det. Derfor har jo ogsaa Ministeren maattet finde sig i saavel i Folketinget som i svenske Udtalelser at blive beskyldt for at være den Mand, der talte med to Tunger, i øvrigt noget af det uværdigste, man kan beskæftige sig med. Udtalelserne i Genève er af den Art, at man meget godt kan finde dem naturlige og selvfølgelig, og jeg maa tilstaa, at hvis jeg — som efter den ærede sidste Talers Mening har saa stort et Ansvar, at jeg følte mig ganske nedtrykket derved —, hvis jeg havde været i Genève ved den Lejlighed, ved jeg egentlig heller ikke, om jeg havde fundet Anledning til at udtale noget mod Statsministerens Tale; der var i hvert Fald ikke noget rigtigt at tage fat i. Men saa meget ved jeg dog om, hvad Statsministeren sagde i 1924 i Genève, at der er en stor Forskel paa den anvendte Terminologi den Gang og nu.

Jeg vil yderligere spørge: hvem følger saa Danmark, hvilken Stat, som er Medlem af Folkeforbundet, følger Danmark i dette Foretagende? Er det saa naturligt og selvfølgelig, det, som Ministeren har sagt dernede, og som altsaa skal dække det, man foretager i Danmark, hvorfor ser man da ikke rundt omkring noget som helst Tegn til, at andre Lande gør det samme? Den højtærede Forsvarsminister udtalte sig om den Maade, hvorpaa jeg har stillet de Forpligtelser op, som Danmark har til Opretholdelse af sin Neutralitet. Jeg har ikke med et Ord gjort disse Forpligtelser større, end hvad der foreligger skriftligt og mundtligt, skriftligt i Haagerkonventionerne og i Folkeforbundspagten, mundtligt ved Udtalelser af de Statsmænd, jeg citerede. Nu nøjedes den højtærede Minister jo med at nævne Lloyd George, for om ham kunde han sige: det er en Mand i et stort Land, i et Verdensrige, og han kan altsaa udtale sig om, hvad et saadant Land bør gøre. Men det er slet ikke det, Lloyd George har udtalt sig om. I de Citater, jeg nævnte, er det ikke det, han gaar ind paa, men han udtaler sig om den Forpligtelse, der paahviler alle Forbundsmagter. Jeg forstaaer for øvrigt godt, at den højtærede Minister lader Udtalelserne af Repræsentanter for de smaa Lande, f. Eks. af Vandervelde, ligge. Det er ikke rigtigt, at jeg har sagt, at Danmark har den Forpligtelse at afvise enhver Krænkelser af Neutra-

liteten. Det er et Krav, som overhovedet ikke kan stilles til noget Land og mindst til de smaa Lande. Nej, jeg har citeret Haagerkonventionen. Jeg skal ikke atter nævne Ordene paa Fransk for ikke at forurolige min ærede Ven fra Fyn, men der staar i den danske Oversættelse, at et Land ikke maa finde sig i Krænkelser af dets Neutralitet, og hvad dette betyder, er der da ikke noget som helst Menneske, som nærer Tvivl om. Jeg maa derfor hævde, at jeg ikke har sagt, at Danmark havde Forpligtelser udover dem, der foreligger, og som Danmark har underskrevet paa. Og derfor er det saa urigtigt, naar Ministeren siger: det er uklogt at tale om Forpligtelser, saaledes som jeg skal have gjort, da jeg altsaa ikke i mindste Maade har gjort dem større, end de er i Forvejen.

Noget andet vilde det være, hvis den højtærede Minister havde sagt: vi er et lille Land, og der er meget snævre Grænser for, hvad vi kan udrette med vort Forsvarsvæsen, saa at vi, hvis vi f. Eks. bliver overvældet af en Stormagt, som sætter en vældig Styrke ind overfor os, kommer til at bukke under; og det maa vi vide paa Forhaand. Det er jo for saa vidt ikke noget nyt. Men berettiger dette Forhold et lille Land til at berøve sig sit Forsvarsapparat? Gør man det i Svejts? Svejts ligger indeklemmt, endda ikke mindre end Danmark ligger. Berøver det sig sit Forsvarsvæsen? Paa ingen Maade, tværtimod, Svejts har oprustet efter Verdenskrigen, har aldeles ikke nedrustet. Den 4. August 1914 mødte den britiske Gesandt hos Udenrigsministeren i Bryssel og sagde: Jeg er af den britiske Regering bemyndiget til at meddele den belgiske Regering, at hvis Tyskland udøver et Tryk paa Belgien til at opgive sin neutrale Stilling, forventer den britiske Regering, at Belgien vil yde Modstand med alle de Midler, der staar til dets Raadighed. Dette gjorde Belgien, og Belgien bukkede under midlertidigt, men Belgien fik derved blandt Staterne en Position, som ingen har udtalt sig om med større Anerkendelse end Branting: Beundring for, at dette lille Land gjorde, hvad det gjorde, og ikke lod sig trykke ned af Uretten. Se, hvis nu vi havde været i en lignende Situation som Belgien, hvad vilde saa den højtærede Forsvarsminister have gjort, hvis han havde været den, der skulde træffe Bestemmelsen? Vilde han have gjort det, som Belgien gjorde, paa saa heltmodig en Maade, og hvorved det ogsaa faktisk har reddet sit Liv, en Handling, som tillige er den, kan man gerne sige, der har ført Genforeningen for Danmarks Vedkommende med sig? Hvis